

O tome kako je Komunistička partija usmerena protiv univerzuma

Predgovor

Kinezi veoma cene "Tao", ili "Put". U stara vremena bi brutalni imperator bio nazvan "vladarom bez savesti kojem nedostaje Tao". Za svako ponašanje koje ne odgovara standardima morala, koji se u Kineskom obeležava sa dva znaka *Tao De*, što znači "*Tao*" i "*vrlina*", reklo bi se da "ne sledi Tao princip". Čak su i seljaci koji su protestovali, nosili transparent na kome je stajalo "sprovesti Put u ime neba". Lao Ce [1] je rekao: "Postoji nešto tajanstveno i celo, što je postojalo pre neba i zemlje. Tiho, bezoblično, potpuno i koje se nikad ne menja. Živeći večno svugde u savršenstvu, to je majka svih stvari. Ne znam mu ime; ja ga nazivam Put". Ovo sugeriše da je svet nastao od "Taoa".

U poslednjih sto godina, iznenadna invazija komunističke aveti stvorila je silu protiv prirode i čovečnosti, uzrokujući bezgraničnu agoniju i tragediju. To je takođe dovelo ljudsku civilizaciju na ivicu uništenja. Čineći sve vrste zlodela, koji narušavaju Tao i suprotstavljaju se nebu i zemlji, to je postala krajnje zla sila protiv univerzuma.

"Čovek sledi zemlju, zemlja sledi nebo, nebo sledi Tao, a Tao sledi ono što je prirodno." [2]

U drevnoj Kini, ljudi su verovali u sklad, harmoniju i koegzistenciju sa nebom. Čovečanstvo se integriše sa nebom i zemljom i postoji u uzajamnoj zavisnosti s njima. Tao univerzuma se ne menja. Univerzum se kreće u skladu sa Taom, na jedan uređen način. Zemlja sledi nebeske promene, zbog čega postoje četiri različita godišnja doba. Kada ljudi poštuju zahteve neba i zemlje, čovečanstvo uživa u harmoničnom životu zahvalnosti i blagoslova. To se odražava u iskazu "povoljnog nebeskog trenutka, pogodnog zemaljskog tla i harmonije među ljudima". [3] Prema kineskoj misli, astronomija, geografija, sistem kalendara, medicina, literatura i čak socijalne strukture, sve slede ovo razumevanje.

Ali Komunistička Partija propagira "filozofiju borbe" i da će "ljudi dobiti borbu protiv prirode", prkošenjem nebu, zemlji i prirodi. Mao Cetung je rekao: "boriti

Propaganda za vreme "Kulturne Revolucije": Pripadnik Crvene Garde uništava statuu Bude, statuu Isusa, Mah Jong i stare knjige, simbole Buržoazije. Na jednoj od starih knjiga stoji natpis "Vrlina". Parola na slici glasi: „Razbiti stari svet; izgraditi novi svet.“

se s nebom je bezgranična radost, boriti se sa zemljom je bezgranična radost, i boriti se sa čovečanstvom je bezgranična radost". Možda Komunistička Partija stvarno uživa u ovakvoj borbi, ali narod je plaća veoma bolnu cenu.

1. Borba protiv ljudi, eliminisanje ljudske prirode

Mešanje dobrog i lošeg eliminiše čovečnost

Čovek je u pre svega prirodno, pa tek onda društveno biće. "Čovek je po prirodi dobar" [4] "Dobrota je svojstvena svim ljudima" [5]. Ovo su neke od mnogih smernica koje čovek poseduje od svog rođenja, i koje mu omogućuju da razlikuje ispravno od pogrešnog, i dobro od zla. Nasuprot tome, za KPK su ljudi životinje, ili čak mašine. Prema KPK su i kapitalistička i radnička klasa samo materijalna snaga.

Cilj KPK je da manipuliše ljudima i postepeno ih promeni u buntovne, revolucionarne nasilnike. Marks je rekao: "Materijalne sile jedino mogu biti savladane od strane materijalnih sila". "Teorija može postati materijalna sila, čim obuzme mase." [6] On je verovao da je celokupna istorija čovečanstva samo stalna evolucija ljudske prirode, a da je ljudska priroda zapravo klasna priroda. Osim toga, verovao je da ništa nije urođeno, već da je sve produkt okoline. Marks je pretpostavljao da je čovek u svim okolnostima "socijalno biće" i nije bio saglasan sa konceptom "prirodnog bića", koji je proklamovao Fojerbah. Lenjin je verovao da marksizam ne može sam od sebe rasti među radnim narodom, već da se mora doneti spolja. Svi Lenjinovi pokušaji da ekonomsku borbu radnika pretvori u ciljanu političku borbu preuzimanja moći, završavali su se neuspehom. Tako je on položio svoju nadu u refleksnu teoriju Ivana Petroviča Pavlova, dobitnika Nobelove nagrade. Lenjin je rekao da ta teorija "ima ogromno značenje za proleterijat širom sveta". Trocki [7] se čak nadao da će uslovni refleksi prouzrokovati ne samo psihičku već i fizičku promenu ličnosti. Na isti način kao što pas počinje da balavi kad čuje zvonjenje zvona za obrok, on je očekivao da vojnici pri zvuku pucnjave hrabro krenu napred stavljajući svoj život na kocku za Komunističku partiju.

Od davnina su ljudi verovali da nagrada proističe iz rada i napora. Naporan rad vodi ka blagostanju. Ljudi su prezirali lenjost i verovali su da je nemoralno uzimati povlastice bez rada. Ipak, nakon što se Komunistička partija proširila u Kini kao kuga, ona je ohrabrila društveni ološ i besposličare da prisvajaju zemlju, oduzimaju privatnu imovinu i tiranišu ljude. Ovo se sve odigravalo javno i pod pokroviteljstvom zakona.

Svako zna da je dobro poštovati starije i brinuti se o mladima i da je loše biti bezobziran prema starijima i nastavnicima. Staro konfučijanističko obrazovanje se sastajalo iz dva dela: Xiao Xue (Malo školovanje) i Da Xue (Veliko školovanje). Xiao Xue se učilo do 15-te godine života i bilo je uglavnom usmereno ka opštoj kulturi u odnosu na čistoću, ponašanje, govor, socijalne odnose, itd. Da Xue je naglašavalo vrline i dobijanje Taoa [8]. U toku kampanja KPK, učenja Lin Biao-a [9] i Konfučija su kritikovana, a sva viša moralna učenja su odstranjena iz nastavnog plana za mlađe generacije.

Jedna stara kineska poslovice glasi: "On je moj učitelj samo jedan dan, ali dužnost mi je da ga poštujem kao oca celog života".

5. avgusta 1966. godine je Bian Zhongyun, nastavnica Pridružene ženske više škole na Pekinškom univerzitetu, bila primorana da šeta ulicom odeće zamrljane crnom bojom, sa navučenom klovnovskom kapom preko glave, dobijući na kanti za otpatke. Morala je da obesi crnu tablu na vrat i nakon što je bila prisiljena da kleči na kolenima, polivena je ključalom vodom. Zatim je pretučena daskom obloženom ekserima. Umrta je od posledica mučenja.

Direktorka više škole pekinškog univerziteta je od strane svojih studenata bila primorana da udara po jednom slomljenom umivaoniku i pritom uzvikuje: "Ja sam loš element". Da bi je ponizili, ošišali su je i bila je udarana po glavi, tako da je iz rana nanesenih udarcima šikljala krv. Bila je primorana da puže po tlu.

Svako je mišljenja da je čistoća dobra stvar, a biti prljav je loše. Ali KPK je propagirala "da treba biti pokriven prljavštinom i blatom i raditi naporan i težak posao, koji ostavlja žuljeve na rukama". Partija misli da je dobro kad su "ruke crne, a na nogama se lepi goveđa balega" [10] Takvi ljudi su smatrani najrevolucionarnijim i mogli su pohađati univerzitet, postati članovi partije, biti unapređeni i konačno postati lideri Partije.

Čovečanstvo se razvijalo sakupljanjem znanja, ali pod upravom KPK se sticanje znanja smatralo lošim. Intelektualci su bili označeni smrdljivom devetom kategorijom, najgorom na skali od jedan do devet. Od intelektualaca se zahtevalo da uče od nepismenih, a pre nego što bi mogli započeli novi život, morali su biti prevaspitani od strane siromašnih seljaka. U prevaspitavanju intelektualaca, profesori sa pekinškog univerziteta Tsinghua prognani su na ostrvo Šaran u Nanchangu, u provinciji Jiangxi. U ovoj oblasti je bila veoma rasprostranjena bolest bilharcioza [11] i čak je jedan radni logor koji je prvobitno bio tamo izgrađen, morao biti premešten. Pri kontaktu sa rečnom vodom svi ovi profesori su se zarazili i kod njih se razvila ciroza jetre koja ih je učinila nesposobnima za život i rad.

Kambodžanska Komunistička Partija (poznata pod imenom Crveni Kmeri) je, podstaknuta bivšim premijerom Kine Ču Enlaj-jem, dovela progon intelektualaca do krajnosti. Svako za koga se pretpostavljalo da nezavisno razmišlja, bio je izvrgnut progonu, i duhovnom i fizičkom uništenju. Od 1975. do 1978. godine, ubijena je četvrtina stanovništva Kambodže. Neki samo zato što su imali tragove naočara na nosu.

Nakon pobede kambodžanskih komunista 1975. godine, Pol Pot je počeo da uvodi socijalizam – "raj u ljudskom društvu", gde nema razlika među klasama, nema razlika između grada i sela, nema novca, niti trgovačke razmene. Na kraju su porodice bile rasturene i zamenjene muškim i ženskim radnim grupama. Svi su bili primorani raditi i jesti zajedno i nositi iste, crne, revolucionarne ili vojne uniforme. Bračni supružnici su se smeli sastajati samo jednom nedeljno i to samo uz predhodno dobivenu dozvolu.

Komunistička partija je tvrdila da se ne boji ni neba, ni zemlje, ali je arogantno pokušala preinačiti nebo i zemlju. To je potpuno neuvažavanje svih pravednih moći i elemenata univerzuma. Tokom svog studija u Henanu, Mao Cetung je napisao sledeće:

"U istoriji svih naroda su postojale velike revolucije. Staro se ispira i stvari se natapaju novim; nastupaju velike promene, koje uključuju život i smrt, uspeh i propast. Isto tako je i sa razaranjem univerzuma. Razaranje definitivno nije konačno razaranje, i nema sumnje da će razaranje ovde, tamo značiti rođenje. Svi mi predviđamo takva razaranja, jer razaranjem starog univerzuma, mi stvaramo novi. Zar to nije bolje nego stari univerzum?!"

Ljubav je prirodno ljudsko osećanje. Ljubav između supružnika, dece, roditelja, prijatelja i u društvu je normalna pojava. Neprestanim političkim kampanjama, KPK je od ljudi načinila vukove, pa čak i divlje i okrutnije zveri od vukova. Postoji jedna stara poslovice koja glasi: "Iako su tigrovi divlje i svirepe zveri, nikad ne jedu svoju sopstvenu mladunčad". Ali pod vladavinom KPK, postalo je normalno da se roditelji i deca, ili supružnici, međusobno prijavljuju i cinkare; porodične veze su često odbacivane.

60-tih godina je jedna nastavnica u jednoj od pekinških osnovnih škola, prilikom pripreme testa pravopisa, stavila omaškom zajedno znakove "socijalizam" i "pasti". Učenici su o tome obavestili funkcionere KPK. Nakon toga je ona bila kritikovana i na javnim skupovima omalovažavana i šamarana od strane muških učenika. Njena kći je se odrekla. Svaki put kad bi se štogod desilo, njena kćer je na političkim sastancima kritikovala "nove pokrete u klasnoj borbi" njene majke. Godinama nakon te omaške, jedini posao koji je radila bio je čišćenje škole i školske toalete.

Ljudi koji su prošli kroz kulturnu revoluciju, nikad neće zaboraviti Zhan Zhixin, koja je bila upućena u zatvor, jer je kritikovala Mao Cetunga zbog njegovog neuspeha prilikom tzv. "Velikog skoka napred". Mnogo puta, zatvorska policija bi je svukla nagu sa rukama vezanim lisicama na leđima i gurnula je u zatvoreničku ćeliju za muškarce kako bi je oni silovali, što ju je na kraju dovelo do ludila. Zatvorski čuvari su se bojali da će ona prilikom pogubljenja uzvikivati parole, pa su joj pritisli glavu na ciglu i bez ikakve anestezije joj presekli grkljan.

I zadnjih godina, prilikom progona Falun Gong, KPK upotrebljava iste stare metode za sejanje mržnje i izazivanje nasilja.

Komunistička partija potiskuje vrlo prirodu ljudskih bića, promoviše, ohrabruje i upotrebljava zlu stranu ljudi, kako bi ojačala sopstvenu vladavinu. Kampanje se nižu jedna za drugom i ljudi sa savešću su, iz straha od nasilja, primorani ćutati. KPK je sistematski uništila univerzalne moralne standarde, u pokušaju da potpuno razori koncepte dobra i zla, časti i sramote, koje čovečanstvo održava hiljadama godina.

Zlo koje prevazilazi zakon o obostranom generisanju i obostranoj inhibiciji

Lao Ce je rekao: "Pod nebom, svako može sagledati lepotu samo zato što postoji ružnoća.

Svako može spoznati dobro kao samo jer postoji zlo.

Zato imati i nemati nastaju zajedno.

Teško i lako se dopunjuju.

Dugo i kratko se suprotstavljaju.

Visoko i nisko počivaju jedno na drugom;

Glas i zvuk harmonizuju jedno drugo;

Prednje i zadnje slede jedno drugo. [12]

Jednostavno rečeno, u ljudskom svetu postoji zakon o obostranom generisanju i obostranoj inhibiciji. Ne samo da su ljudi podeljeni na dobre i loše, već dobro i zlo postoje i unutar jedne osobe.

Tao Zhi, idol bandita u drevnoj Kini, je rekao svojim sledbenicima: "Banditi trebaju takođe da slede Put". Nastavljajući, on je rekao da jedan bandit "takođe treba biti častan, hrabar, pravedan, mudar i dobrodušan". To bi trebalo značiti da čak i jedan bandit ne sme raditi šta hoće i on takođe mora slediti određena pravila.

Gledajući unatrag na istoriju KPK, može se reći da je ona puna obmana i izdaja bez granica. Ono što banditima najviše služi na čast je "Pravednost". Čak se i mesto na kome se deli plen zove: "Dvorana Pravdenosti za Podelu Plena". Ali svaki put kad među drugovima u KPK nastane kriza, oni potkazuju jedan drugog, tuže jedan drugog i pronalaze i falsifikuju optužbe koje bi jedni drugima pripisali.

Uzmimo za primer generala Peng Dehuai [13]. Mao Cetung, koji se ranije bavio zemljoradnjom, znao je da je nemoguće proizvesti 130.000 jina pšenice po jednom muu [14] i da je ono što je Peng rekao potpuno odgovaralo istini. On je takođe znao da Peng nije imao nameru da osporava njegovu moć, a da ne govorimo o činjenici da mu je Peng više puta spasao život, dok se Peng sa vojskom od samo 20.000 ljudi borio protiv Hu Zangnana, protiv moćnije vojske od 200.000 vojnika, za vreme rata između KPK i KMT [Kuomintanga]. Uprkos tome, čim je Peng pokazao da ima drugačiji stav od Maovog, Mao je odmah pobesneo i bacio u korpu za otpatke pesmu koju je napisao u slavu Penga, pod nazivom: "Ko se usuđuje uzjahati konja oružan sabljom i biti na čelu – samo naš general Peng". Mao je odlučio da ubije Penga, uprkos plemenitosti koju je Peng pokazao prilikom spašavanja Maovog života.

KP radije na brutalan način ubija, nego da blagonaklono vlada; ona progona svoje sopstvene članove uprkos njihovoj lojalnosti; ona razmenjuje kinesku teritoriju i trguje sramotno i kukavički; ona čini sebe neprijateljem ispravne vere i nedostaje joj mudrost; ona neprestano pokreće nove masovne pokrete, i vlada pomoću njih, a bez ikakve mudrosti. Sve u svemu, KPK je tako daleko doterala da je odbacila čak i minimalistički moralni stav da "čak i banditi treba da slede Put". Njena opakost je prevazišla i univerzalni zakon o obostranom generisanju i obostranoj inhibiciji. KPK se totalno suprotstavlja prirodi i čovečnosti s ciljem da pomeša kriterijume o dobru i zlu i da uništi zakone

univerzuma. Njena bezgranična arogancija je dostigla zenit i ona je osuđena na potpunu propast.

2. Borba protiv Zemlje je u protivrečnosti sa zakonom prirode i dovodi do beskrajne katastrofe

Klasna borba se proširuje do prirode

Jin Xunhua, koji je 1968. godine završio srednju školu Wusong broj 2, i koji je bio stalni član srednjoškolskog Komiteta Crvene Garde u Šangaju, je marta 1969. godine poslat na školovanje u seosku oblast provincije Heilongjiang. 15. avgusta 1969. godine iz planina krenula jaka bujica i poplavila krajeve oko reke Shuang. Jin je skočio u uskovitlan vodeni tok kako bi iz bujice spasio dva plutajuća električna stuba njegovog proizvodnog odeljenja i pritom se utopio.

Slede dva izvoda iz njegovog dnevnika [15] iz dana pre njegove smrti:

4. juli

Počinjem da osećam ozbiljnost i intenzitet klasne borbe na selu. Kao crvenogardista predsednika Maoa stojim potpuno spreman za borbu protiv reakcionarnih snaga, opremljen nepobedivom logikom Mao Cetunga, kao svojim oružjem. Ako treba, spreman sam čak i žrtvovati svoj život. Ja ću se svim svojim moćima boriti, boriti i boriti da učvrstim diktaturu proleterijata.

19. juli

Klasni neprijatelji u ovoj brigadi su još uvek drski. Obrazovana mladež je i došla u seoske oblasti upravo zbog učestvovanja u tri značajna revolucionarna pokreta na selu, a pre svega u klasnoj borbi. Mi se moramo osloniti na klasu siromašnih i nižu srednju klasu seljaka, treba da mobilizujemo mase i potisnemo aroganciju neprijatelja. Mi, obrazovana omladina, treba uvek da nosimo velika parole Mao Cetungove Misli, nikad ne zaboravljajući klasnu borbu i diktaturu proleterijata.

Jin je otišao u unutrašnjost zemlje nošen mišlju da pobedi Nebo i Zemlju i da reformiše čovečanstvo. Njegovi dnevnici otkrivaju da je njegov um bio ispunjen "borbom". On je proširio ideju "borbe protiv ljudi" u borbu protiv Neba i Zemlje i konačno je izgubio život zbog toga. Jin je tipičan primer filozofije borbe, i istovremeno je postao njena žrtva.

Engels je jednom rekao da je sloboda priznavanje neizbežnog. Mao Cetung je otišao korak dalje i tome dodao: "i reforma sveta". Ovaj dodatak je potpuno je razotkrio pravu narav KPK, naime želju za preinačenjem prirode. "Neizbežnost", kako je razumeju komunisti, odnosi se na materiju koju ne vide i "zakonitost", čiji izvor leži izvan mogućnosti objašnjenja. Oni veruju da se priroda i čovečanstvo mogu "osvojiti", preuzimanjem subjektivnih inicijativa, kako bi se shvatili objektivni zakoni. U svojim naporima da promene prirodu, komunisti su doneli kaos u Rusiju i Kinu.

Narodne pesme za vreme "Velikog skoka napred" pokazuju aroganciju i glupost KPK. "Pusti nek se brda poklone i neka se reke sklone u stranu", "Na

nebu ne postoji Car žada i na zemlji nema zmajevog kralja. Ja sam Car žada i Zmajski kralj. Naređujem da se tri planine i pet klisura skloni u stranu, evo dolazim!" [16]

Komunistička partija je došla! S njom je došlo razaranje ravnoteže u prirodi i prvobitno harmoničnom svetu.

Remećenjem prirode KPK žanje ono što je posejala

Pod poljoprivrednom politikom, u kojoj je žitarice smatrala ključem svega, KPK je svojevolumno pretvorila u oranice velike površine brdskih obronaka i pašnjaka, koji nisu bili pogodni za poljoprivredu, pokušavajući da od njih napravi korisnu obradivu zemlju. Reke i jezera su nasipani zemljom. Kakav je bio rezultat? KPK je tvrdila da je proizvodnja žitarica 1952. godine premašila proizvodnju pod režimom Kuomintanga. Ali ono što nije bilo otkriveno je da je tek 1972. godine celokupna proizvodnja žitarica u Kini premašila nekadašnju proizvodnju iz vremena miroljubive vladavine Qianlong režima iz doba Qing dinastije. Čak je i dan danas prosečna proizvodnja po glavi stanovnika u Kini još uvek niža nego tokom Qing dinastije, a predstavlja jedva trećinu od one tokom Song dinastije, u čijem vladajućem razdoblju kad je poljoprivreda bila na vrhuncu.

Neobuzdana seča drveća i nasipanje reka i jezera su doveli do drastičnog uništenja prirodne sredine u Kini. Danas se kineski ekološki sistem nalazi na ivici kolapsa. Isušivanje reke Hai i Žute reke kao i zagađenost reka Huai i Jangce, uništavaju ono od čega zavisi preživljavanje kineske nacije. Nestankom pašnjaka u provincijama Gansu, Qinghai, u unutrašnjoj Mongoliji i Xinjiang, gde žive Uiguri dovelo je do toga da pešćane oluje prodiru do centralnih ravnica.

50-tih godina je KPK, prema uputstvima sovjetskih stručnjaka, izgradila hidrocentralu Sanmenxia na Žutoj reci. Ova hidrocentrala do današnjeg vremena ima samo kapacitet reke srednje veličine, premda je Žuta reka druga po veličini u Kini. Što je još gore, ovaj projekt je doveo do toga da se mulj skuplja na gornjem toku reke, čime se vodostaj povisio. Zbog ovoga, čak i blaža poplava dovodi do ogromnih gubitaka života i imovine stanovništva s obe strane reke. Prilikom izliva reke Wei 2003. godine, količina vode je dostigla 3700 kubnih metara u sekundi, što je nivo koji može nastati svake dve do pet godina. Ipak je ta poplava izazvala katastrofu bez presedana u zadnjih 50 godina.

U oblasti Zhumadian u provinciji Henan su bili izgrađene mnogobrojne akumulacije. 1975. godine, brane ovih kumulacija se jedna za drugom srušile. U toku od samo dva sata se utopilo 60.000 osoba. Ukupni broj poginulih je iznosio 200.000.

KPK nastavlja da uništava kinesku zemlju. Brana na reci Jangce i projekat da se voda s juga sprovede na sever, pokušaji su KPK da investicijama, koje iznose stotine milijarde dolara, promeni prirodni ekološki sistem. A da se i ne spominju mali i srednji projekti koji su imali za cilj "da pobede zemlju". Šta više, jednom je u krugovima KPK bilo predloženo da se upotrebi atomska bomba

kako bi se probio prolaz kroz Qinghai-Tibet visoravan, kako bi se promenila prirodna okolina zapadne Kine. Iako je arogancija KPK i nepoštovanje prema svojoj zemlji šokirala ceo svet, to nije došlo neočekivano.

U heksagramima (Ba Gua) Knjige promena se kaže da su preci Kineza smatrali Nebo za *Čijan*, ili za tvorca, i da su ga poštovali kao nebeski Tao. Zemlju su smatrali za *Kun*, ili prijemčivom, i poštovali su njenu vrlinu prijemčivosti.

Kun, heksagram koji sledi *Čijan*, je u Knjizi promena objašnjen na ovaj način: "Budući da je heksagram *Kun*, priroda Zemlje je da se pruža i uzvraća. U skladu s tim, superiorne osobe postupaju sa svim stvarima i podržavaju ih s velikodušnom vrlinom".

U Konfučijevim zapisima iz Knjige promena [17] se kaže: "Veličina *Kun* je nešto savršeno; ona rađa sva bića."

Konfučije govori dalje o prirodi *Kun*: "*Kun* je najmekša, a ipak je u pokretu čvrsta. Nepokretna je, a po prirodi ipak skladna. Sledeći, ona dobija svog gospodara, a ipak pritom zadržava svoju prirodu i tako istrajava. Ona sadrži sve stvari i sjajna je u preobražavanju. Ovakva je *Kun* – pitoma, dok nosi nebo i kreće se s vremenom."

Ovo govori da se sve na Zemlji može održati i cvetati samo s vrlinama prijemčivosti majke Zemlje, mekoćom, mirnoćom i istrajnošću u sleđenju neba. Knjiga promena nas uči ispravnom stavu prema nebeskom Taou i zemaljskim vrlinama: slediti nebo, saobražavati se sa Zemljom i poštovati prirodu.

Ali KPK ne poštuje načela *Čijana* i *Kun*, jer promoviše "bitku protiv neba i borbu protiv Zemlje". Ona samovoljno pljačka zemaljske resurse. Ona na kraju neće moći da izbegne kaznu neba, Zemlje i zakona prirode.

3. Borba protiv neba, suzbijanje vere i odbijanje verovanja u Boga

Kako jedan ograničen život može spoznati bezgranični prostor-vreme?

Edvard, Ajnštajnov sin, je jednom upitao svog oca zašto je on tako slavan. Ajnštajn, pokazujući na slepu bubu na kožnoj lopti je odgovorio da ona ne zna da je put kojim ide zakrivljen, ali „Ajnštajn zna. Ajnštajnov odgovor ima zaista duboko značenje. Jedna kineska poslovice ima slično značenje: "Ne znaš tačno pravo lice planine Lu, jer stojiš na njoj". Da bi se mogao shvatiti jedan sistem, mora se izaći iz njega i posmatrati ga. Ipak, čovečanstvo, koje sa svojim ograničenim predstavama posmatra bezgraničan prostor i vreme u univerzumu, nikad neće biti u stanju da razume stvarnu prirodu univerzuma i tako će univerzum za čovečanstvo večito ostati tajna.

Domen koji nauka ne može da istraži pripada duhovnom ili metafizici, koji prirodno spadaju u područje "vere".

Vera, mentalna aktivnost koja uključuje doživljavanje i razumevanje života, vreme-prostora i univerzuma prevazilazi ono što čime može upravljati jedna politička partija. "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje" [18]. Na osnovu svog jasnog i apsurdnog razumevanja univerzuma i života, KPK proglašava sve ono što ne odgovara njenoj teoriji "sujeverjem" i podvrgava sve one koji veruju u Boga ispiranju mozga i preobraćanju. Oni koji se protive da promene veru, bivaju omalovažavani, pa čak i stradaju.

Pravi naučnik ima široko shvatanje o univerzumu i neće svojim sopstvenim ograničenim razumevanjem poreći bezgraničnost "nepoznatog". U svojoj knjizi "Principi matematike", objavljenoj 1687. godine, poznati naučnik Isak Njutn je detaljno objasnio principe mehanike, plime i oseke i kretanje planeta, i izračunao je kretanje sunčevog sistema. Njutn, koji je poženio veliki uspeh i veliku slavu, ponavljao je više puta da njegova knjiga opisuje samo površinu fenomena i da se on uopšte ne usuđuje da govori o pravom smislu stvaranja univerzuma od strane od svevišnjeg Boga. U drugom izdanju "Principa matematike", Njutn svoju veru ovako iskazuje: "Ovaj divni sistem sunca, planeta i kometa mogao je nastati samo kao plod namere i moći jednog inteligentnog i moćnog bića... Kao što slepac nema predstavu o bojama, tako ni mi nemamo predstavu o načinu na koji premudri Bog poima i shvata stvari".

Ostavimo na stranu pitanje postojanja nebeskih krljevstava koja nadilaze vreme-prostor i da li se oni koji traže Put, mogu vratiti svom božanskom poreklu i istinskom sebi. U jednom se svi možemo složiti: svi sledbenici pravedne vere veruju u uzročno-posledičnu veze u kojima se dobro dobrim vraća, a zlo kažnjava. Pravedna vera ima vrlo važnu ulogu u održavanju ljudskog morala na određenom nivou. Od Aristotela, pa do Ajnštajna, mnogi veruju u postojanje preovladavajućeg zakona u univerzumu. Čovečanstvo nikad nije prestalo da različitim metodama traga za istinom u univerzumu. Zašto uz nauku, ne bi i religija, vera i kultivacija mogli biti prihvaćeni kao drugačiji pristupi kojima se može otkriti univerzalna istina?

KPK uništava pravednu veru čovečanstva

Svi narodi istorijski veruju u Boga. Baš zbog tog verovanja u Boga i karmičke kauzalosti dobra i zla, ljudi se uzdržavaju i održavaju moral društva. U svim vremenskim razdobljima i po celom svetu su ortodoksne religije na Zapadu i Konfučijanizam, Budizam i Taoizam na Istoku učili da stvarnu sreću dolazi iz vere u Boga, obožavanja nebesa, negovanja onog što se ima, zahvalnosti za sopstvene blagoslove, i uzvraćanju prema tuđoj dobroti.

Vodeća premisa komunizma je ateizam - verovanje da ne postoji Buda, ni Tao, ni pređašnji životi, život posle života, kao i kauzalna kazna. Zato su komunisti u različitim zemljama siromasima i lumpen-proleterijatu [19] pripovedali da ne moraju verovati u Boga; oni ne moraju platiti za ono što dobijaju; oni se ne moraju držati zakona i ponašati dobro. Naprotiv, oni treba da koriste prevaru i nasilje kako bi stekli bogatstvo.

U drevnoj Kini se smatralo da su carevi od najvišeg roda, a ipak su sebe stavljali ispod neba, nazivajući se sinovima neba. Kontrolisani i obuzdavani "nebeskom voljom", imali su običaj da s vremena na vreme izdaju carske edikte, kojima su sami sebe okrivljivali i pokajavali se pred nebom. Komunisti, međutim, za sebe tvrde da predstavljaju nebesku volju. Neograničeni nebeskim zakonima, slobodni su činiti šta žele. Tako umesto "raja na zemlji" stvaraju jedan za drugim pakao na Zemlji.

Karl Marks, patrijarh komunizma, verovao je da je religija duhovni opijum za narod. On se bojaio da će ljudi verovati u božanstvenost i Boga, i odbiti da prihvate njegov komunizam. Prvo poglavlje u Engelsovoj knjizi Dijalektika prirode sadrži kritiku Mendeljejeva i proučavanja mističizma u njegovoj grupi.

Engels je izjavio da sve što se desilo pre i u toku srednjeg veka mora opravdavati svoje postojanje pred sudom ljudske racionalnosti. Dajući ovu izjavu, on je sebe i Marksa smatrao sudijama u takvom sudskom procesu. Mihajlo Bakunjin, anarhista i Marksov prijatelj, na sledeći način je komentarisao Marksa: "On se pojavio da bi bio Bog ljudima. On ne može tolerisati nikog drugog kao Boga osim sebe samog. Želeo je da ga ljudi obožavaju kao Boga i poštuju kao svog idola, inače bi ih podvrgavao verbalnim napadima i progonu."

Tradicionalna ortodoksna vera za komunističku aroganciju predstavlja prirodnu prepreku.

KPK je u divljem progonu religije potpuno pomahnitala. Za vreme Kulturne revolucije su brojni hramovi i džamije porušeni, a monasi su sprovedeni ulicama i ponižavani. Na Tibetu je oštećeno 90% hramova. I dan danas, KPK nastavlja s progonom religija. Još uvek je nekoliko desetina hiljada članova kućnih hrišćanskih crkvi u zatvoru. Gong Pinmei, katolički sveštenik iz Šangaja, je zbog svoje vere bio progonjen od strane KPK i proveo je u zatvoru više od 30 godina. Nakon otpuštanja iz zatvora krajem 1980-tih godina, preselio se u SAD. Kada je umro u starosti od preko 90 godina, njegova posmrtna želja je glasila: "Premestite moj grob u Šangaj kad KPK više ne bude vladala Kinom". U više od 30 godina, koje je proveo u zatvorskoj samici, KPK ga je puno puta primoravala da se u zamenu za puštanje na slobodu odrekne svoje vere i prihvati vođstvo „Patriotskog komiteta Tri-samo " KPK [20].

Zadnjih godina je progon praktikanata Falun Gong, koji zastupaju principe Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti, proširavanje doktrine "borbe protiv neba" i takođe neizbežna posledica pokušaja KPK da ljude protiv svoje volje prisiljava nečemu.

Ateističke komuniste obuzima radost kada se bore protiv neba i oni pokušavaju da kontrolišu i kanališu veru ljudi u Boga. Njihova apsurdnost se ne može opisati rečima. Pojmovi arogancija ili uobraženost ne mogu to naznačiti ni u tragovima.

Zaključak

U praksi je komunizam propao širom sveta. Marta meseca 2001. godine je Đijang Cemin, bivši vođa poslednjeg velikog komunističkog režima na svetu izjavio sledeće novinaru Washington Post: "Kada sam bio mlad, verovao sam da će komunizam vrlo brzi doći, ali danas ne mislim više tako". Danas postoji malo onih koji zaista veruju u komunizam.

Komunistički pokret je osuđen na propast, jer krši zakon univerzuma i protivreči nebu. Takve snage uperene protiv univerzuma će sa sigurnošću biti kažnjene od strane nebeske volje i božjeg providenja.

Iako je kineska KP preživela svoje krize time što je menjala svoje lice, hvatajući se pritom za slamku, njena neizbežna propast je celom svetu jasna. Skidajući jednu za drugom svoje varljive maske, KPK otkriva svoju pravu narav gramzivosti, brutalnosti, besramnosti, zlobe i opozicije univerzumu. Ali nastavlja da kontroliše misli ljudi, izopačuje ljudski etiku, na taj način nanoseći štetu ljudskom moralu, miru i napretku.

Ogromni univerzum nosi sa sobom nepobitnu nebesku volju, koja se takođe može nazvati i Božjom voljom, ili prirodnom silom i zakonom. Čovečanstvo će imati budućnost samo ako bude poštovalo nebesku volju, sledilo tok prirode, pridržavalo se zakona univerzuma i volelo sva bića pod nebeskim svodom.

Napomene:

[1] Lao Ce, kineski filozof, živeo je u 6-om veku p.n.e. On je autor knjige Tao Te Ćing, koja je osnovna knjiga Taoizma

[2] Tao Te Ćing, Poglavlje 25

[3] Mencius, 2. knjiga

[4] Klasično delo Tri Znaka (San Zi Jing), tradicionalni kineski tekst za osnovno obrazovanje

[5] Mencius, 6. knjiga

[6] Karl Marks, "Prilog kritici Hegelove filozofije prava"

[7] Lav Davidovič Trockij (1879.-1940.) ruski komunistički teoretičar, istoričar, vojskovođa i osnivač ruske Crvene Armije. Ubijen od strane Staljinovih agenata 22. avgusta 1940. godine u Meksiko Siti.

[8] Prema Zhu Xi ili Chu Hsi (1130-1200), takođe poznatom kao Zhu-zi ili Chu-tzu, neo-konfučijevskom naučniku iz Song dinastije, "Malo školovanje" se odnosi na primerno ponašanje, dok "Veliko školovanje" objašnjava principe iza takvog ponašanja. Izvor: "Poverljivi razgovori Učitelja Zhu (Zhu Zi Yu Lei)", 7. tom (1. Učenje)

[9] Lin Biao (1907-1971), jedan od visokih lidera KPK pod Mao Cetungom, član kineskog Politbiroa, potpredsednik KPK (1958.) i ministar narodne odbrane (1959.). Lin je smatran arhitektom "Velike kineske kulturne revolucije". 1966. godine je izabran za naslednika Mao Cetunga, ali je 1970. godine izgubio poverenje. Kada je Lin osetio svoj gubitak pozicije, bio je umešan u pokušaj puča i nakon što je njegova namera otkrivena, pokušao je pobeći u Sovjetski Savez. Pri pokušaju bekstva se njegov avion srušio u Unutrašnjoj Mongoliji, pri čemu je Lin poginuo.

[10] Iz Maovih "Govora na Yan'an forumu za literaturu i umetnost" (1942.)

[11] Bilharzioza (Schistosomiasis) je parazitsko oboljenje tropskih oblasti koje napada jetru. Infekcija nastaje dodiranjem sa zaraženom vodom. Simptomi su: povišena telesna temperatura, groznica, kašalj i bolovi u mišićima. U težim slučajevima dolazi do oštećenja jetre, creva, pluća, mokraćne bešike, i u retkim slučajevima dovodi do grčeva, paralize i zapaljenja kičmene moždine.

[12] Tao Te Ćing, 2. poglavlje

[13] Peng Dehnai (1898.-1974.) kineski komunistički general i politički vođa. On je bio vrhovni komandant u ratu s Korejom, podpredsednik državnog saveta, član Politbiroa i ministar odbrane (1954.-1959.). Nakon nesuglasica oko Maovog načina pristupa na plenumu KPK u Lushanu, on je zvanično razrešen svoje dužnosti. Između ostalog, Peng je kritikovao Maov plan da u poljoprivrednoj proizvodnji žita proizvede 130.000 jina po jednom mu. On je, kao i Mao, bio svesan da je to bilo nemoguće postići sa tadašnjim poljoprivrednim sredstvima proizvodnje.

[14] "jin" je kineska mera za težinu. 1 jin = 0,5 kg. "Mu" je kineska mera za površinu. 1 mu = 0,165 jutara

[15] Prevedeno od strane prevodioca

[16] I Car Źada i Zmajski kralj su kineske mitološke figure. Car Źada, i kako ga deca i obični ljudi nezvanično nazivaju Deda Nebo, je gospodar Neba i jedan od najvažnijih bogova kineskog taoističkog panteona. Zmajski kralj je nebeski gospodar četiri mora. Svakom od mora, koja odgovaraju stranama sveta, vlada jedan Zmajski kralj. Zmajski kraljevi žive u kristalnim palatama, čuvani od strane vojnika morskih raćića i generala rakova. Osim vladanja vodenim životom, Zmajski kraljevi takođe upravljaju oblacima i kišom. Za Zmajskog kralja istočnog Mora se kaže da ima najveću teritoriju.

[17] "Kompletan Ji Ćing", prevod na engleski od Alfreda Huanga, Rochester, VT: Unutrašnje tradicije (1998.)

[18] Biblija, Po Mateju 22,21

[19] Lumpen-proletarijat, okvirno prevođeno kao siromašni radnici. Time se misli na klasu odbačenih, degenerisanih ili podzemnih elemenata, koji sačinjava segment populacije industrijskih centara. Uključuje prosjake, prostitutke, gangstere, krijumčare, prevarante, sitne kriminalce, skitnice, hronično nezaposlene, ljude koji je industrija oterala, kao i sve vrste degradiranih i degenerisanih elemenata i pod-klase. Izraz je skovao Marks u "Klasne borbi u Francuskoj, 1848-1850".

[20] "Patriotski komitet Tri-samo" je izum KPK. "Tri-samo" znači: samouprava, samo-održavanje i samo-propagacija. Patriotski komitet zahteva od svih kineskih hrišćana da raskinu vezu sa svim inostranim hrišćanima. Ovaj komitet kontroliše sve zvanične crkve u Kini. Sve crkve koje se nisu priključile patriotskom komitetu "Tri-samo" bile su prisiljene da se zatvore. Vođe i članovi nezavisnih kućnih crkvi se progone i često osuđuju na kazne zatvora.